

"På kanten"

Av John Herbert

Vi känner alla ensamma ibland. För mig är det som att stå på kanten av en stor yta. Du känner dig liten, obetydlig, som om du var borta så skulle det inte märkas. Det var så jag kände när jag målade detta. Men lycklig för mig, jag har folk som bryr sig om mig och hjälpte mig att bara njuta av utsikten. Det finns så många av oss som inte har någon att hjälpa dem genom tuffa tider. Medvetenhet är den enda frälsningen. HS är inte dödligt. Att bo med HS är så svårt utan stöd. Valet att avsluta det är en utbredd tanke hos oss alla. Om vi inte kan hitta ett botemedel åtminstone låt oss hitta lite empati.